

Publicerad 2004-10-29 17:45 av rabbitheart

Jag vill inte bli vuxen.

När jag var liten fantiserade jag,
som alla andra barn, om att det skulle bli
bättre när man blev vuxen. Man skulle få bestämma
över sig själv, slippa föräldrar som lägger sig i,
äta godis när man ville, köpa allt man ville och så vidare.
Nu när jag står på gränsen till vuxenvärlden känner
jag det inte lika lockande mera. Att bli vuxen menar jag.

Vuxenvärlden verkar vara så skrämmande.
Man ska betala räkningar, komma ihåg en massa saker.
söka jobb och lära känna sina arbetskamrater,
skaffa barn och uppfostra barnen man får.
Man ska klara sig själv och det är aldrig någon
som finns där och ser till att det blir gjort.

Jag känner mig fortfarande liten,
jag har aldrig haft många vänner och jag har inte lätt att
umgås med andra människor heller. Jag har folkfobi,
och det är inte så trevligt alls. Jag kan inte heller
lita på människor, många av er har svikit mig flera gånger.
Jag känner mig inte redo för livet som vuxen än,
och ändå rusar bara åren framåt i en fart jag inte tycker om.

Visst, mina föräldrar finns väl kvar,
men hur lätt är det att träffa dem,
när man valt att flytta till en annan ort,
i ett annat land för att plugga vidare efter högstadiet,
bara för att man inte klarar av
människorna som finns här var jag är idag?

Jag vet inte hur jag kommer klara mig,
jag önskar man fick träna på att vara vuxen i skolan.
Att man fick lära sig hur livet utanför barndomen går till,
och att det inte alls är som när man var liten och fantiserade.
Lärare, ni kunde väl ändå ha förberett oss på livet?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rabbitheart med Poeter.se id #310 innehar upphovsrätten